

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 9T/60/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412010127
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Stieranka
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2013:5412010127.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Dolný Kubín JUDr. Rastislav Stieranka na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30.05.2013 v Dolnom Kubíne takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná

O. P.Á., nar. XX.XX.XXXX v Ž., trvale bytom K. č. XX, okres Ž.

je vinná, že

dňa 16.03.2011 v Ž. ako živnostníčka a údajná zástupkyňa predávajúceho - X. T., L. S., U.: XXXXXXXX - uzatvorila s kupujúcim Mgr. Ľ. A., nar. XX.X.XXXX zmluvu o rezervácii pozemku, na základe ktorej od kupujúceho prevzala zálohu vo výške 7.000,- €, pričom na takéto konanie nebola zo strany predávajúceho splnomocnená a predávajúci nemal v úmysle prostredníctvom obžalovanej žiadne pozemky predávať, takže obžalovaná predaj rezervovaného pozemku kupujúcemu nesprostredkovala, ani mu nevrátila prijatú zálohu, čím spôsobila Mgr. Ľ. A. škodu vo výške 7.000,- €,

teda

na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

čím spáchala

prečin „Podvod“ podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

a za to jej súd

ukladá

podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 42 ods. 1 Tr. zák., súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dva roky.

Súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určuje obžalovanej skúšobnú dobu štyri roky.

Súd podľa § 50 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 51 ods. 4 Tr. zák., ukladá obžalovanej povinnosť v skúšobnej dobe:

- písomne sa ospravedlniť poškodenému Mgr. Ľ. A., nar. XX.XX.XXXX v Ž., S. XXXX/XX, Ž.

- písomne sa ospravedlniť poškodenému Mgr. A. T., nar. XX.XX.XXXX v Ž., bytom K. XXX
- nahradiť poškodenému Mgr. L. A. spôsobenú škodu vo výške 7.000,- €
- nahradiť poškodenému Mgr. A. T. spôsobenú škodu vo výške 4.190,- €
- podrobiť sa priebežnej kontrole zo strany probačného a mediačného úradníka ohľadom plnenia vyššie uvedených povinností.

Súd podľa § 61 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 42 ods. 1 Tr. zák., ukladá obžalovanej súhrnný trest zákazu podnikateľskej činnosti v oblasti trhu s nehnuteľnosťami a v oblasti sprostredkovateľských služieb vo výmere štyri roky.

Súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. ruší výrok o treste uloženom obžalovanej rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín č. 2T/14/2012 zo dňa 27.11.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkazuje poškodeného Mgr. L. A., nar. XX.XX.XXXX v Ž., S. XXXX/XX, Ž. s jeho nárokom na náhradu škody voči obžalovanej na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Žilina podal dňa 25.04.2012 na Okresnom súde Žilina obžalobu pre skutok uvedený vo výroku rozsudku.

Po prikázaní veci (č.l. 42) Okresný súd Dolný Kubín na hlavnom pojednávaní konanom v dňoch 11.04.2013 a 30.05.2013 vykonal dokazovanie v nasledovnom rozsahu:

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní (č.l. 88), v zhode s prípravným konaním (č.l. 15), potvrdila, že predmetné pozemky ponúkala v rámci svojej realitnej činnosti na predaj formou inzerátu na internetovej sieti. Práve na taký inzerát zareagoval poškodený L. A., s ktorým dňa 16.03.2011 uzavrela tzv. rezervačnú zmluvu (č.l. 4), na základe ktorej od neho prevzala zálohu vo výške 7.000,- € (č.l. 3). Vedela, že vlastníkom dotknutých pozemkov je X. T., konkrétne L. Ú. S.. Ešte pred podpisom predmetnej zmluvy však v tejto veci hovorila s B. L. S., ktorý jej dal ústny súhlas na takúto sprostredkovateľskú činnosť. Tvrdila, že konala v dobrej viere, že cirkev bude tieto pozemky predávať. Po podpise zmluvy s poškodeným vznikol problém zo strany obce S., kvôli čomu opakovane rokovala so starostom obce a bola aj na zasadnutí obecného zastupiteľstva. Predaj pozemkov sa jej napriek tomu nepodarilo pre poškodeného zrealizovať. Nevrátila mu ani prijatú zálohu, ale uznala tento dlh voči nemu formou notárskej zápisnice (č.l. 25). V konaní pred súdom opakovane deklarovala vôľu nahradiť poškodenému spôsobenú škodu v priebehu pár dní, avšak do rozhodnutia súdu tak neučinila.

Poškodený L. A. na hlavnom pojednávaní (č.l. 112) v zhode s prípravným konaním (č.l. 23) potvrdil, že na základe zverejneného inzerátu na internete (www.bazos.sk <<http://www.bazos.sk>>) sa skontaktoval s obžalovanou. Ona mu priamo v teréne ukázala o aký pozemok ide. Uviedla, že ide o cirkevné pozemky, ktorých predaj ona sprostredkúva. Pri podpise rezervačnej zmluvy (č.l. 4) jej zaplatil zálohu vo výške 7.000,- € (č.l. 3). Hoci mu obžalovaná v rezervačnej zmluve sľúbila previesť vlastníctvo do 30.04.2011, k predaju nedošlo. Na jeho opakované urgencie obžalovaná reagovala tým, že má počkať. Napokon bol spolu s ňou v septembri 2011 na rokovaní obecného zastupiteľstva v obci S., ktoré so zámerom obžalovanej vyslovilo nesúhlas. Následne ju oficiálne žiadal o vrátenie zálohy (č.l. 2). Ona mu opakovane sľubovala vrátenie zálohy v dohľadnom čase, ale doteraz tak neučinila. Obžalovaná voči nemu uznala existenciu dlhu formou notárskej zápisnice (č.l. 25), pričom v rámci uznanej sumy je zahrnutá nielen poskytnutá záloha, ale aj úroky, keďže poškodený si na zaplatenie zálohy vzal úver. Na základe tejto notárskej zápisnice poškodený inicioval exekučné konanie voči obžalovanej, pričom exekútor mu posielal cca 20,- € mesačne.

Svedok P. M. na hlavnom pojednávaní (č.l. 113), v zhode s prípravným konaním (č.l. 27), potvrdil, že ako farár rímskokatolíckej cirkvi vo farnosti S. hovoril s obžalovanou ohľadom jej žiadosti o kúpu pozemkov (č.l. 5). On nebol oprávnený rozhodnúť o predaji žiadnych pozemkov, keďže o tom rozhodoval biskupský

úrad. V tomto smere informoval aj obžalovanú. Nič jej teda nepodpísal, ani ju ničím nepoveril, ani jej nič nesľuboval.

Ďalej súd vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov:

Z rezervačnej zmluvy (č.l. 4) mal súd preukázané, že dňa 16.03.2011 uzavrela obžalovaná s poškodeným dohodu o tzv. rezervácii pozemku na základe zloženej zálohy vo výške 7.000,- €. Pozemok nie je v rezervačnej zmluve bližšie špecifikovaný podľa údajov v katastri nehnuteľností. Obžalovaná zmluvu podpisovala s označením „v zastúpení“, pričom ako predávajúci je označená „X. T. L. S.“ bez bližšej špecifikácie. Doba rezervácie bola ohraničená dňom 30.04.2011. Zloženie zálohy vo výške 7.000,- € zo strany poškodeného voči obžalovanej ako aj účelové určenie zálohy je preukázané príjmovým pokladničným dokladom (č.l. 3).

Zo žiadostí obžalovanej (č.l. 5) mal súd preukázané, že táto požiadala cirkev o prevod vlastníckeho práva k pozemkom až dňa 16.03.2011, t.j. v deň podpisu tzv. rezervačnej zmluvy „v mene“ cirkvi.

Zo správ o povesti obžalovanej mal súd preukázané, že táto má oprávnenie na vykonávanie podnikateľskej činnosti (č.l. 100, 104). Je voči nej vedených množstvo exekučných konaní (č.l. 101 - 103) a viacero trestných konaní (č.l. 93 - 97; 107).

Z pripojeného spisu Okresného súdu Dolný Kubín č. 2T/14/2012 mal súd preukázané, že obžalovaná bola dňa 30.01.2013 právoplatne uznaná vinnou zo spáchania prečinu „Podvod“ podľa § 221 ods.1, ods. 2 Tr. zák. a za to jej bol uložený podmienený trest odňatia slobody a trest zákazu podnikateľskej (realitnej) činnosti. Tento trestný čin obžalovaná spáchala dňa 18.09.2009 obdobným spôsobom voči inému poškodenému. Uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 01.12.2011 jej bolo doručené dňa 07.12.2011. Trestný rozkaz v tejto veci bol obžalovanej doručený dňa 23.05.2012.

Vykonaným dokazovaním bolo spoľahlivo a jednoznačne preukázané, že žalovaný skutok sa stal, je trestným činom a spáchala ho obžalovaná, ktorá je za jeho spáchanie trestne zodpovedná.

Súd pritom vychádzal z priznania obžalovanej, ktorá nepopierala spáchanie žalovaného skutku, akurát poukazovala na nedostatok zavinenia z jej strany, keďže konala „v dobrej viere“ netušiac, že napokon sa predaj nepodarí zrealizovať.

V tomto smere však obžalovanú z nečestného konania usvedčujú poškodený A. a svedok M., ktorí spoľahlivo vyrátili tvrdenia obžalovanej o úprimnosti jej snahy riadne sprostredkovať predaj cirkevných pozemkov. Je totiž preukázané, že obžalovaná nedisponovala od svedka M. (od cirkvi) žiadnym príslubom, poverením alebo splnomocnením, ktoré by ju oprávňovalo konať v mene X. T., t.j. v mene vlastníka dotknutých pozemkov alebo z ktorého by obžalovaná mohla dôvodne odvodzovať nádej, že takým oprávnením bude v blízkej budúcnosti disponovať.

Obžalovaná pritom vedela, že na takúto činnosť musí byť splnomocnená zo strany X. T., t.j. zo strany budúceho predávajúceho, čo napokon potvrdila aj vo formulácii ňou vyhotovenej rezervačnej zmluvy (č.l. 4), kde výslovne uviedla, že koná „v zastúpení“ X. T..

Z výpovedí týchto svedkov je ďalej preukázané, že obžalovaná ešte skôr než absolvovala prvé stretnutie (rokovanie) so svedkom M. už mala na verejnej internetovej sieti zverejnený inzerát, prostredníctvom ktorého neoprávnene ponúkala cudzie cirkevné pozemky na predaj. Práve na základe takého inzerátu sa s obžalovanou skontaktoval poškodený domnievajúc sa, že obžalovaná je skutočne oprávnená takéto pozemky ponúkať na predaj alebo ich predaj sprostredkovať.

Ak teda obžalovaná za týchto okolností ponúkala a sľubovala predaj cudzieho pozemku, hoci k tomu v tom čase (ani nikdy predtým, ani potom) nebola oprávnená, konala minimálne v nepriamom úmysle s vedomím, že uvádza poškodeného do omylu ohľadom svojho oprávnenia a spôsobilosti splniť príslub. Tento omyl zámerne vyvolala predložením textu tzv. rezervačnej zmluvy, ktorý obsahoval nepravdivé údaje ohľadom jej oprávnenia konať za predávajúceho. S týmto vedomím prijala od poškodeného pomerne vysokú zálohu budúcej kúpnej ceny, ktorú po odhalení jej podvodnej činnosti poškodenému doteraz nevrátila.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Dolný Kubín č. 2T/14/2012 mal súd preukázané, že obžalovaná takmer identickým podvodným spôsobom konala už v minulosti voči inému poškodenému. Aj preto nemožno akceptovať tvrdenia obžalovanej o úprimnosti, či naivite jej konania. Práve naopak, takýto jej postup nasvedčuje skôr cieľavedomej snahe obžalovanej vylákať od poškodeného peniaze na základe falošných prisľubov.

Znaky skutkovej podstaty prečinu „Podvod“ podľa § 221 ods. 1 ods. 2 Tr. zák. boli teda konaním obžalovanej naplnené.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na riadne naplnenie účelu trestu v zmysle § 34 Tr. zák., pričom v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadal aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Pri skúmaní ich existencie vychádzal zo zásady, že na takúto okolnosť možno prihliadať len vtedy, ak jej existenciu možno konštatovať pri všetkých zbiehajúcich trestných činoch (rozh. KS ZA č. Jtk-7/11).

V danom prípade obžalovaná spáchala žalovaný prečin skôr, než bolo vo veci Okresného súdu Dolný Kubín č. 2T/14/2012 vyhlásené prvé odsudzujúce rozhodnutie voči obžalovanej, ktorým v danom prípade bol trestný rozkaz zo dňa 16.05.2012, ktorý bol obžalovanej doručený dňa 23.05.2012. Hoci tento trestný rozkaz bol neskôr v dôsledku podaného odporu zrušený, možno naň pri zisťovaní súbehu pre účely uloženia súhrnného trestu naďalej prihliadať ako na tzv. pretínajúce odsudzujúce rozhodnutie (Rt-57/1977; Rt-50/1978; Rt-29/2000-ČR). Preto prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu v zmysle zásad uvedených v § 42 Tr. zák.

Okresný súd Dolný Kubín teda rozhodoval a ukladal trest obžalovanej nielen za teraz posudzovaný prečin, ale aj za obdobný prečin spáchaný v tzv. zbiehajúcej veci Okresného súdu Dolný Kubín č. 2T/14/2012. V tejto veci neprichádzalo do úvahy uloženie tzv. spoločného trestu, pretože uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 01.12.2011 bolo obžalovanej doručené už dňa 07.12.2011, t.j. pred spáchaním teraz posudzovaného prečinu (§ 122 ods. 13 Tr. zák.).

Na strane obžalovanej možno konštatovať, že existuje len jedna poľahčujúca okolnosť, keďže obžalovaná viedla pred spáchaním týchto dvoch prečinov riadny život. Rovnako tu existuje aj jedna priťažujúca okolnosť, keďže obžalovaná spáchala viac trestných činov (§ 37 písm. h) Tr. zák.). Vzhľadom na to nedošlo k úprave do úvahy prichádzajúcej trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona (1 až 5 rokov) podľa § 38 ods. 2 Tr. zák.

Výkon uloženého trestu odňatia slobody súd zatiaľ nenariadil, ale určil obžalovanej skúšobnú dobu. Súd jej tak poskytol priestor, aby počas skúšobnej doby svojím životom preukázala, že je schopná (ochotná) viesť v budúcnosti riadny život a aby prejavila snahu po náprave spôsobenej škody. Plnenie súbežne uložených povinností bude priebežne kontrolovať probačný a mediačný úradník. Hrozba možného výkonu trestu odňatia slobody, v spojení so súbežne uloženými povinnosťami, by mala byť pre obžalovanú dostatočným motivačným faktorom pre zmenu jej správania sa voči druhým.

Keďže uložený trest je súhrnným trestom, t.j. nielen za teraz stíhaný trestný čin, ale aj za trestný čin voči poškodenému Mgr. T. (2T/14/2012), súd pri ukladaní trestu pamätal na túto skutočnosť a uložil obžalovanej v skúšobnej dobe povinnosti vzťahujúce sa aj na odstránenie následkov tohto druhého (zbiehajúceho) trestného činu. V skúšobnej dobe je preto obžalovaná povinná písomne sa ospravedlniť a nahradiť škodu obidvom poškodeným.

Ak by sa po skončení skúšobnej doby (alebo počas nej) predsa len ukázalo, že obžalovaná si uložené povinnosti neplní alebo inak nevedie riadny život, súd môže rozhodnúť o tzv. premene uloženého trestu odňatia slobody a nariadiť jeho nepodmienečný výkon. Práve a len obžalovaná teda môže svojím správaním (konaním) počas skúšobnej doby ovplyvniť, či bude uložený trest odňatia slobody napokon vykonaný alebo či dôjde (po uplynutí skúšobnej doby) k zahľadaniu tohto odsúdenia aj bez jeho reálneho výkonu.

Rovnako súd prihliadal na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností aj pri rozhodovaní o výmere trestu zákazu činnosti. Ustanovenie § 38 ods. 2 Tr. zák. totiž treba aplikovať nielen pri ukladaní trestu odňatia slobody, ale pri ukladaní všetkých druhov trestov, u ktorých prichádza

do úvahy určenie jeho výmery v istom rozpätí (trest zákazu činnosti, peňažný trest, trest povinnej práce, trest zákazu pobytu a trest vyhostenia).

Súd považoval za potrebné uložiť obžalovanej aj tento druh trestu, a tak jej na istý čas zamedziť vo vykonávaní takej podnikateľskej činnosti, pri výkone ktorej došlo k zámernému poškodeniu dvoch poškodených (klientov). Je totiž preukázané, že obžalovaná spáchala obidva zbiehajúce prečiny práve v súvislosti s touto činnosťou (§ 61 ods. 2 Tr. zák.).

Súd odkázal poškodeného Mgr. Ľ. A. s jeho nárokom na náhradu škody voči obžalovanej na občianske súdne konanie, keďže tento poškodený už disponuje exekučným titulom voči nej z toho istého právneho dôvodu (č.l. 25), a tak mu nemožno duplicitne priznať ten istý nárok. Toto rozhodnutie však nemá vplyv na súbežne uloženú povinnosť obžalovanej nahradiť poškodenému spôsobenú škodu v skúšobnej dobe.

na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Dolný Kubín v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli.
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný zbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.